

A Fővárosi Ítéltábla a Karsai Dániel Ügyvédi Iroda (fél címe 1, eljáró ügyvéd: Dr. Karsai Dániel) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Vasady Lóránt által képviselt Kúria (1055 Budapest, Markó utca 16.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 13. napján meghozott 70.P.24.522/2015/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül azhu email címre küldje meg a 6/2013. PJE határozatot eredményező jogegységi eljárásban keletkezett alábbi közérdekű adatokat:

- a véleményadásra felkért szervezetek, személyek nevét,
- a véleményt adó szervezetek, személyek nevét,
- hány és milyen kérdésekben kért véleményt az alperes,
- a véleményt adók eredeti rögzített véleményének másolatát.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint+áfa együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2015. február 14-én közérdekű adat kiadása iránti kérelemmel fordult az alpereshez. Ebben az alperes elnökének a Magyar Távirati Iroda részére adott nyilatkozatára hivatkozott, amelyben az elnök megemlítette, hogy az egyoldalú banki szerződésmódosításokkal foglalkozó alperesi munkacsoport állásfoglalásának megalkotásakor kikérte a Magyar Nemzeti Bank, a Bankszövetség, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, az Ügyészség, a szaktárca és a civil szféra véleményét. Erre tekintettel a felperes feltételezte, hogy az alperes a saját szakmai ismeretein kívül eső tények megállapítása végett a 6/2013. PJE határozat meghozatala előtt is kikérte szakmai és civil szervezetek véleményét. Ezen vélemények alapján az alperes sorsdöntő devizahiteles határozatokat hozott. A felperes ezért kérte, hogy az alperes küldje meg a devizahiteles ügyek kapcsán meghozott bármely elvi vagy jogegységi alperesi határozathoz kikért szakmai és civil szervezetek vagy személyek véleményeivel kapcsolatos adatokat a következők szerint:

1. a véleményadásra felkért szervezetek személyek száma, neve;
2. a véleményt adó szervezetek, személyek neve;
3. hány és milyen kérdésben kért véleményt az alperes;
4. a véleményt adók eredeti, rögzített véleményének másolata;
5. a 6/2003. PJE határozatot az alperes a honlapján az Alkotmánybírósághoz hasonlóan egészítse ki

az ellen- és különvéleményt megfogalmazó bírók nevével és véleményével.

Az alperes a kért adatok kiadását megtagadta, hivatkozva az információs önrendelkezési jogok és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 27. § (5) bekezdésére, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 37. § (1) bekezdésére.

A felperes ezt követően a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatósághoz (NAIH) fordult. A hatóság által folytatott vizsgálat során az alperes fenntartotta a felperessel is közölt álláspontját. A Hatóság álláspontja az volt, hogy közérdekű, illetve közérdekből nyilvános a 6/2013. PJE számú jogegységi határozat elkészítéséhez véleményadására felkért szervezetek neve, személyek száma. Hasonlóan minősítette azt, hogy az alperes milyen kérdésekben kért véleményt és hány ilyen eset volt. Azt állapította meg, hogy a vélemények közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok. Nyilvánvaló, hogy a jogegységi eljárással összefüggő minden dokumentum nem tartozhat a nyilvánosságra, de mivel a tevékenységével összefüggő adatokról van szó, és az alperes a hatóság vizsgálata során nem bizonyította ezen adatokkal kapcsolatban, hogy azok nyilvánossága a döntés meghozatalát követően is közvetlen veszélyt jelentene a külső befolyástól mentes működésére, ezért a hatóság a közérdekű adatigénylés teljes elutasítását nem tartotta megalapozottnak.

Megállapította azt is, hogy a Bszi. 37. § (1) bekezdése alapján a jogegységi tanács ülései nem nyilvánosak, ezért a jegyzőkönyv egyértelműen nem nyilvános adatokat tartalmaz. Az ülés nyilvánosságától azonban meg kell különböztetni azt, hogy a döntés meghozatalához mely szervezetektől kért véleményt az alperes. Az összesített adatok, a szervezetek megnevezése nem veszélyeztetné a jövőben a külső befolyástól mentes működést. A felhasznált vélemények másolatának megismerésével kapcsolatban sem alkalmazható a dokumentumok egészére az Info tv. 27. § (6) bekezdése, azokból legfeljebb az Info tv. 30. § (1) bekezdésében írt adatelv alapján a külső befolyástól mentes működést ténylegesen veszélyeztető adatok tehetők felismerhetetlenné. Ugyanakkor Bszi. 37. § (1) bekezdésére tekintettel a hatóság álláspontja szerint is az Info tv. 27. § (6) bekezdése alá tartozik a bírák véleménye. Erre tekintettel a hatóság kérte az alperestől, hogy a fenti szempontok alapján teljesítse az adatigénylést.

Az alperes továbbra is fenntartotta álláspontját, ezért a felperes pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 6/2013. PJE határozat meghozatala során keletkezett következő adatok kiadására:

1. a véleményadására felkért szervezetek, személyek, neve;
2. a véleményt adó szervezetek, személyek neve;
3. hány és milyen kérdésben kért véleményt az alperes;
4. a véleményt adók eredeti, rögzített véleményének másolata;
5. a 6/2013. PJE határozatkapcsán az ellen- és különvéleményt megfogalmazó bírók neve.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak.

Idézte az Info tv. 3. § 5. pontjának és 26. § (1) bekezdésének rendelkezéseit.

Megállapította, hogy az alperes, mint Magyarország legfőbb bírói szerve közfeladatot ellátó szerv, így az alperes közfeladata, azaz az igazságszolgáltatás, ezen belül a joggyakorlat egységesítése ellátásával összefüggésben keletkezett adatok az Info tv. 3. § 5. pontja alapján közérdekű adatnak minősülnek. Ugyanakkor utalt arra, hogy az Info tv. 27. § (2) bekezdés g) pontja alapján a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot, az adatfajta meghatározásával, törvény bírósági

vagy közigazgatási hatósági eljárásra tekintettel korlátozhatja.

Az alperes és általában a bíróságok működési jellegzetességeiből következik, hogy bár közfeladatot ellátó szervek, de nem minden, a kezelésükben lévő és közfeladatuk ellátására vonatkozó adat minősül közérdekű adatnak, mivel a bíróságok fő közfeladata, az ítélezési tevékenység kapcsán egyedi ügyekben keletkezett adatok - bár fogalmilag formálisan megfelelnek az Info tv. 3. § 5. pontjában írtaknak -, mégsem minősülnek mindenki számára hozzáférhető közérdekű adatnak, azok nyilvánosságára az adott bírósági eljárásra vonatkozó speciális eljárási törvényeket kell alkalmazni. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint ugyanilyen, bár nem konkrét egyedi ügyben lefolytatott, de egy meghatározott eljárásrend szerint zajló bírósági eljárásnak minősül a jogegységi eljárás is, amelyre vonatkozó szabályokat a Bszi. tartalmazza. Ebből következően a jogegységi eljárás során keletkezett adat nyilvánosságával kapcsolatban nem az Info tv.-t, hanem a Bszi. jogegységi eljárásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, tekintettel egyrészt az Info tv. 27. § (2) bekezdés g) pontjában foglaltakra, másrészt az Info tv. és a Bszi. ebből a szempontból fennálló általános-különös viszonyára.

Rögzítette, hogy a jogegységi eljárás szabályozása a Bszi.-nek „A bíróságok feladatai az ítékezés egységének biztosítása érdekében” című III. fejezetében található. Idézte az eljárásra vonatkozóan a Bszi. 32. § (1) bekezdését, 36.§ (1) bekezdését, a 37.§ (1) bekezdését, 38. § (1) és (2) bekezdését, a 40. § (1), (2) és (4) bekezdését, valamint a döntések közzétételére vonatkozóan a 42. § (1) bekezdését.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Bszi. egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a jogegységi tanács ülése, illetve maga a határozathozatal nem nyilvános. Nem tartalmaz azonban kifejezett rendelkezést a jogegységi tanács által a Bszi. 36. § (1) bekezdése alapján beszerzett véleményekre. Ugyanakkor a Bszi.-nek az ülés és a tanácskozás zárt jellegére vonatkozó rendelkezéseiből az következik, hogy a jogalkotó célja az volt - még akkor is, ha külön, az egyes jogegységi eljárásban keletkezett iratok kapcsán azok nyilvánosságának korlátozását nem szabályozta -, hogy a jogegységi eljárás keretében keletkezett, a nem nyilvános ülést és nem nyilvános döntéshozatalt előkészítő anyagok ne minősüljenek olyan nyilvános anyagnak, amelyeket bárki megismerhet. Az ülés és a tanácskozás zárt jellegéből logikusan következik, hogy az azt előkészítő, belső vagy akár külső szervtől származó anyagok sem nyilvánosak, miután a nem nyilvános ülésen pontosan ezen vélemények megvitatása történik. Ami a nyilvánosságra tartozik, az a jogegységi eljárás eredményeképpen meghozott döntés. Az átláthatóság, és a nyilvánosság biztosítóka pedig maga a jogegységi határozat, amelynek a részletes indokait az indokolási rész tartalmazza, ennek tartalmára részletes szabályokat tartalmaz a törvény.

Mindezekre tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által igényelt valamennyi adat nem nyilvános adat, miután a Bszi. speciális rendelkezései alapján nincs lehetőség az Info tv. 27. § (5) és (6) bekezdéseinek alkalmazására, az ott írt mérlegelés elvégzésére.,
A szavazatok, ellenszavazatokkal kapcsolatosan a Bszi. 38. § (2) bekezdésére hivatkozott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, az ítélet megváltoztatását kérve. Az elsőfokú ítéletet szabályellenesnek, jogi alapot nélkülözőnek tartotta, kivéve az alperes közfeladatot ellátó, közérdekű adatot kezelő szervnek való minősítését, mellyel egyetértett.

Vitatta, hogy a bírósági eljárást szabályozó bármely törvény jelen ügyben relevanciával bírna, ezért az azokban foglalt, egy konkrét, egyedi ügyről megismerhető adatokra vonatkozó szabályokat nem tartotta alkalmazhatónak.

Álláspontja szerint a Bszi. nem tartalmaz az Info tv. alkalmazását kizáró rendelkezést.

Nem értett egyet az ítélet azon megállapításával, hogy a Bszi. az Info tv.-hez képest speciális jogi norma. Ettől függetlenül a Bszi. nem tartalmaz konkrét rendelkezést a perbeli adatkérésre vonatkozóan, ezért az Info tv. 27. § (2) bekezdés g) pontja nem alkalmazható.

Hivatkozott az Alkotmánybíróság 316/2016. (II. 2.) határozatára, a a Kúria Pfv.20455/2010/4. számú ítéletére. Ebből álláspontja szerint levezethető, hogy a jogegységi eljárás ténye ugyanúgy nem elegendő hivatkozás az adatkiadás megtagadására, mint egy büntetőeljárás ténye.

Az ellenvélemények esetében nem azok tartalmára volt kíváncsi, csak a számarányokra, figyelemmel a NAIH állásfoglalásban írtakra is.

Ez, valamint a döntést megalapozó szakvélemények ismerete nem egyenlő a titkos tanácsülésen elhangzottak megismerésével.

A szakvélemények amúgy nem a jogegységi eljárásban keletkeztek, hanem a döntés elősegítése céljából. Hivatkozott a 21/2013. (VII.19.) AB határozatra is.

A bírói függetlenségre való hivatkozás álláspontja szerint megalapozatlan, mert az csak egyedi, konkrét eljárásban merülhet fel. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tárta fel azt, miszerint a jegyzőkönyvek tartalmazznak-e adatokat a különvéleményt formáló bírák azonosítására.

Hivatkozott a 2016. március 8-án hozott IV/909/2015. AB döntésre. E körben arra utalt, hogy a bíróság nem vizsgálta, miként akadályozná a a Kúria működését a már meghozott döntés előkészítése során keletkezett adatok megismerése.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adott határidőt az alperes tárgyaláson benyújtott előkészítő iratára vonatkozó, kiérlelt válasz megtételére.

Az alperes ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte, költségigénye nem volt. Változatlanul fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperes adatigénylése egy nem nyilvános eljárásban keletkezett adat megismerésére irányul, melynek jogszabályi alapja nincs. Az Info tv. felhatalmazó rendelkezése alapján a megismerés jogát a Bszi. korlátozza.

Hivatkozott arra, hogy a véleményadásra felkért, a véleményt adó személyek neve személyes adat, a vélemények nyilvánosságra hozatala szerzői jogi kérdéseket is felvethet a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szjt.) 10. §-ban foglaltak szerint.

Az adatigény teljesítését megítélése szerint az Info tv. 27. § (5) és (6) bekezdésében foglalt rendelkezések is akadályozzák. Továbbra is hivatkozott arra, hogy a kereseti kérelem 5. pontja szerinti adatok nem állnak a rendelkezésére.

Kifejtette, hogy a vélemények egy nem nyilvános eljáráshoz készültek, azokat a készítői nem a nyilvánosságnak szánták. A jövőbeni hasonló jellegű felkérések teljesítését nehezítené, ha az állásfoglalások széles körben ismertté válnak. Ezt alátámasztani látszik a devizahiteles ügyekben megnyilvánuló fokozott érdeklődés, mely sok esetben a gyülekezési jog gyakorlásával is együtt járt. Az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné a vélemény nyilvánosságra hozása. Ez azzal járna, hogy az alperes működési rendjét, feladat- és hatáskörének illetéktelen, külső befolyásmentes ellátása is veszélybe kerül.

Ezen túlmenően a devizahitelezéssel kapcsolatos peres eljárások még nem fejeződtek be, ezért biztosan szükség lesz az alperes további jogegységesítő tevékenységére, melynek akadályát képezné a jogegységi döntéshez kikért vélemények nyilvánossága.

A felperes fellebbezése túlnyomó részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, az alkalmazandó jogszabályok körét helyesen állapította meg, levont következtetésével azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az a peres felek között nem képezte vita tárgyát, hogy az alperes közfeladatot lát el, a működésével

összefüggésben keletkezett és kezelésében lévő adatok ezért közérdekű adatok azzal, hogy a fő tevékenységét képező ítélkezés során egyedi ügyekben keletkezett adatokra az eljárási törvényeket kell alkalmazni. Ezen adatok csak minimálisan és törvényi keretek között és módon hozhatók nyilvánosságra.

Az sem volt vitás, hogy a perbeli eljárás az alperes speciális, az ítélkezési jogegység megteremtését célzó eljárása, amelynek szabályait nem az eljárási törvények, hanem a Bszi. rendelkezései szabják meg. Éppen ezért a felperes fellebbezésében kifejtettekkel a másodfokú bíróság egyetért annyiban, hogy az eljárási törvények rendelkezéseit a perbeli kérdés eldöntésénél nem lehet alkalmazni.

A jelen kérdés eldöntésénél tisztázandó kérdés volt, hogy az Info tv. 27. § (2) bekezdés g) pontjában, illetve (5) és (6) bekezdésében írt korlátozó rendelkezései mennyiben érvényesülnek.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen hivatkozott az alperes az Info tv. 27. § (2) bekezdés g) pontja útján a Bszi. rendelkezéseire a jogegységi eljárás tekintetében annyiban, hogy megismerési jogot a Bszi. korlátozza a jogegységi eljárás tekintetében, mégpedig az elsőfokú bíróság által helyesen idézett 37. § (1) bekezdésén keresztül. E szerint azonban nem a teljes jogegységi eljárás, hanem csupán a jogegységi tanács ülése nem nyilvános, ezért az annak során keletkezett adatok megismerhetőségének korlátozására vonatkozik az Info tv. 27. § (2) bekezdés g) pontja.

A jogegységi tanács ülését a Bszi. 38. § (1) bekezdése alapján a jogegységi tanács elnöke vezeti, annak megnyitása után a jogegységi tanács elnöke vagy az előadó bíró összefoglalja a jogegységi indítványt, illetve az elbírálendő elvi kérdés lényegét. Az ülésen valamennyi résztvevő felszólalhat, az indítványozó a jogegységi határozat meghozataláig az indítványt módosíthatja vagy visszavonhatja. A (2) bekezdés szerint a felszólalások után a jogegységi tanács elnöke az ülést berekeszti. Ezt követően a jogegységi tanács a határozatát tanácskozás után, szavazással hozza meg, a tanácskozáson és a szavazásnál a jogegységi tanács elnökén és tagjain kívül csak jegyzőkönyvvezető lehet jelen. A 39. § - 40. § rendelkezései alapján az ülés eredményeképpen a jogegységi tanács az indítványt érdemi elbírálás nélkül elutasíthatja, az eljárást érdemi döntés nélkül megszüntetheti, jogegységi határozatot hozhat, vagy annak meghozatalát végzéssel mellőzheti. A 42. § rendelkezik arról, hogy a jogegységi határozatot a Magyar Közlönyben, a központi honlapon és a a Kúria közzé kell tenni. Az elvi közzétételi tanács által kiválasztott elvi bírósági határozatot és elvi bírósági döntést a központi honlapon és a a Kúria honlapján közzé kell tenni. A jogegységi határozat a bíróságokra a Magyar Közlönyben történő közzététel időpontjától kötelező. A 43. § szerint törvény - az e fejezetben nem szabályozott kérdésekben - a jogegységi eljárásra vonatkozóan további szabályokat állapíthat meg.

Mindebből az következik, hogy az ülés eredménye már nyilvános adat, függetlenül attól, hogy a született döntés fajták közül a Bszi csak jogegységi határozat közzétételéről rendelkezik. Ez azonban a nyilvánosság magasabb foka, amit az indokol, hogy ez a döntés a bíróságokra a jövőre nézve kötelező. Ez azonban nem zárja ki, hogy az egyéb döntések bárki számára megismerhetővé váljanak. Ebből viszont egyértelműen megállapítható az is, hogy maga az eljárás többi része, így az előkészítése során az alperesnél keletkezett adatok is a korlátozás mentesen megismerhető közérdekű adatok körébe tartozó adatok. Olyan egyéb törvényt ugyanis az alperes sem jelölt meg, ami a teljes eljárás egészére vonatkozóan tartalmazna olyan szabályokat, melyek gátját képeznék a kért adatok kiadásának.

Ezt követően azt vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy az Info tv. 27. § (5) illetve (6) bekezdésében

foglaltak alapján jogosan tagadta-e meg az alperes a közérdekű adatok szolgáltatását. Azaz a jogegységi eljárásban a döntés megalapozását szolgáló előkészítő anyagok tartalma, az azt készítő adatai jövőbeni döntés megalapozását is szolgálják-e, vagy azok megismerése az alperes törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetik-e.

E körben a bizonyítás az Info tv. 31. § (2) bekezdése alapján az alperest terhelte, amely azonban nem vezetett eredményre. Nem értett egyet a másodfokú bíróság az alperes azon érvelésével, hogy az adatkiadással érintett jogegységi döntés kialakításához bekért vélemények jövőbeni döntések megalapozását is szolgálják. E körben ugyanis az alperes semmilyen konkrétumot nem jelölt meg, bizonyításként a bíróság számára ezen véleményeket nem bocsátotta rendelkezésre, ezért ez a hivatkozása olyan általános jellegű, amely a felperes által helyesen hivatkozott Pfv.IV.20.455/2015/4. számú határozatban, illetve a 6/2016. (III. 11.) AB határozatban kifejtettek alapján sem elfogadható. A nyilvánosság-korlátozási okra való formális hivatkozás ugyanis, a korlátozás tartalmi indokoltságának kétségtelen bizonyítása nélkül a közérdekű adatok megismeréséhez való jog alaptalan, s így szükségtelen korlátozásának minősül.

Az alperes azon hivatkozása, hogy ezen vélemények megismerése az alperes törvényes működési rendjét, vagy a további jogegységi eljárásokban megnyilvánuló feladatainak illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását akadályozná, vagy a jogegységi döntések előkészítése során álláspontjának szabad kifejtését veszélyeztetné, nem fogadta el. Az a tény, hogy a devizahiteles ügyekkel összefüggésben a társadalmi érdeklődés fokozottan, esetlegesen a gyülekezési szabadság kereteit is feszegető módon nyilvánult meg nem olyan körülmény, ami a jövőbeni jogegységi határozatok meghozatalát bármilyen módon is hátrányosan befolyásolhatná. Azzal ugyanis az alperesnek, de minden ítélkezési tevékenységet végző bírósági fórumnak számolnia kell, hogy döntései esetleg indulatot váltanak ki. Ezek egyébként jellemzően az egyedi ügyekben hozott döntésekkel voltak összefüggésben, nem pedig az alperes jogegység megteremtését célzó tevékenységével.

Nem elfogadható érv e körben, hogy a szakmai anyagokat készítő amiatt, azért, mert személyük és az ügyben kifejtett valamilyen típusú szakértelmet feltételező véleményük megismerhető lesz a jövőben ne állnának az alperes rendelkezésére. Miután az alperes nem hivatkozott arra, hogy a vélemények adására vonatkozó felkérése során titoktartást ígért vagy kért volna, a véleményezők alappal számolhattak azzal, hogy közreműködésük ténye és eredménye ismertté válik. Semmi sem gátolja ugyanakkor azt sem, hogy akár maguk hozzák, tudományos, vagy szakmai viták során nyilvánosságra a kérdéskörben kifejtett érveiket.

Az alperes a véleményt készítő természetes személyek személyes adatainak védelmére, illetve a szerzői jogok védelmére fellebbezési ellenkérelmében csak érintőlegesen, konkrétumok megjelölése nélkül hivatkozott. E körben a másodfokú bíróság álláspontja az volt az alperes elnökének a felperes által a keresetlevélben is idézett nyilatkozata szerint állami szerveket, illetve társadalmi szervezeteket kért fel véleményadásra. Az ezen szervezetek nevében eljáró személyekre a véleményekből más következtetés, minthogy ezen szervezetek keretein belül fejtik ki tevékenységüket nem vonható le, ami viszont megismerhető adat.

Az Szjt. 10. §-ának és 15/A. §-ának rendelkezéseit összevetve sem vonható le olyan következtetés, hogy a szerzői jog önmagában gátja lenne egy közérdekű adat megismerésének. A 10. § (1) bekezdése szerint a szerző határoz arról, hogy műve nyilvánosságra hozható-e. A (2) bekezdés szerint a mű nyilvánosságra hozatala előtt annak lényeges tartalmáról csak a szerző hozzájárulásával

szabad a nyilvánosság számára tájékoztatást adni.

A 15/A. § szerint a szerzői jogi védelem alatt álló mű közérdekű adatként vagy közérdekből nyilvános adatként való megismerésére irányuló igényt a szerző személyhez fűződő jogainak védelme érdekében az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv az adatigénylő által kívánt forma és mód helyett - az adatigénylés teljesítésére rendelkezésre álló határidőben - a mű közérdekű adatot vagy közérdekből nyilvános adatot tartalmazó részei megtekintésének lehetővé tételével is teljesítheti. Ez a szabályozás azonban a közérdekű adat megismerése iránti igény tartalmát, az erre vonatkozó anyagi jogi jogosultságot nem érintve határozza meg az igény teljesítésének végrehajtására vonatkozó eljárási szabályokat a törvény által érintett speciális esetben. Az adatigénylés teljesítésére ugyanakkor ez esetben is az általános határidők vonatkoznak, azaz főszabályként a törvényben meghatározott, ha az adatigénylésre bíróság kötelezte az adatkezelőt, abban az esetben pedig a bíróság által megszabott határidőn belül kell a megtekintés lehetőségét a törvényben megállapított szabályok szerint biztosítani.

Mindezt azonban csak elvi élel jegyezte meg a másodfokú bíróság figyelemmel arra, hogy az alperes semmiféle konkrétumot nem jelölt meg, illetve bizonyított arra vonatkozóan, hogy a véleményekkel összefüggésben személyes adatokat kezelne, vagy lennének az igényelt adatok között szerzői jogi védelem alatt álló művek.

Mindezek alapján kötelezte a bíróság az alperest a vélemény adására felkért szervezetek, személyek számának, nevének, a vélemény adók számának, nevének és az általuk adott vélemények közlésére.

Az alperes által megfogalmazott kérdések tekintetében, hogy azok miért tartoznának a meg nem ismerhető adatok körébe az alperes érveket nem sorakoztatott fel, pusztán az eljárás nem nyilvános voltára hivatkozott, ezért a fent kifejtettek alapján köteles azok szolgáltatására is.

Egyetértett azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal a keresetlevél 5. pontjában megjelölt adatok tekintetében, ezért e körben az elsőfokú ítéletet indokainál fogva helybenhagyta. A felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel rögzíti, hogy a felperesi adatigény nem a fellebbezésben írt számarányokra vonatkozott, hanem az ellen és különvéleményt megfogalmazó bírák nevére. Miután formális ellen-, illetve különvélemény a jogegységi eljárást szabályozó rendelkezések között szabályozva nincs, minden további vizsgálat és bizonyítás nélkül elfogadható, hogy ilyen az eljárás során nem keletkezett. Az egyes bírák által megfogalmazott és az ülés során elhangzott ellenérvek, vélemények pedig már nem tartoznak a fent kifejtettek alapján a megismerhető adatok körébe. Mindez okból a jegyzőkönyvek vizsgálata is szükségtelen volt.

Az ítélet megváltoztatása folytán a felperes nagyobb részben pernyertes lett, ezért az alperes köteles részére a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget megfizetni, melynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2016. június 22.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.

dr. Istenes Attila s.k.

előadó bíró

bíró